

Tiden moden til, at de vilde afstaa Ministeriet for at faa en Finanslov eller Ministeriet var kommet til en Erkendelse af, at nu var Tidspunktet modent til, at de gik af paa samme Maade, som de kom i Anledning af et udtalt Duffe fra Fællesudvalget. Med disse Bemærkninger udtaler jeg altsaa, at jeg stemmer mod Finanslovsforslaget, og af hvilke Grunde jeg har maattet gøre det ifølge den øjeblikkelige Situation; thi selv om jeg ellers erkender, at jeg stemmer mod en Finanslov til dette Ministerium, har det aldrig ligget for mig, at det skal ske paa et vist bestemt Tidspunkt, det maatte bero paa Tid og Omstændigheder, naar mit Nej blev sagt, det kan ogsaa gives efter Fællesudvalget, alt som Situationen foreligger, men jeg vil gerne ved dette Nej ogsaa nedlægge en Protest mod den ærede Ordførers Ytringer. Han sagde, hvis jeg forstod ham ret, at der var en hel Del Medlemmer, hvor mange sagde han ikke, der gerne vilde Overenskomst med dette Ministerium. Jeg kan godt forstaa og ogsaa gaa med til Overenskomst paa enkelte Love, som vi kunne betro det fungerende Ministerium efter Lovens Ordlyd at udføre, men naar der er Tale om en Overenskomst med Ministeriet som saadant, saa er der et stort Spring mellem den ærede Ordfører og mig, thi der vil jeg ingen Overenskomst.

Ordføreren (Tutein): Ja, jeg skal ikke genoptage den gamle Strid med det ærede Medlem, som havde Ordet nu, om, hvorvidt man bør stemme for Finanslovsforslagets endelige Vedtagelse, og hvilke Grunde der kunde tale for eller imod. Denne Strid blev ført saa udførlig mellem det ærede Medlem og det Medlem, som tidligere var Ordfører for Finansloven, at der ikke er nogen Grund for mig til at optage den, især da det ærede Medlem jo loyalt anerkender, at mod Finansudvalgets Indhold havde han ikke noget at indvende (Berg: Jo, nok mod Finansudvalget, men ikke mod Finanslovens Indhold). Om Forladelse, jeg mente selvfølgelig Finansloven. Det er ganske vist, at det ærede Medlem og nogle enkelte andre af Udvalgets og af Tingets Medlemmer have været uenige med mig og dem, jeg fører Ordet for, om enkelte Smaapunkter, men om Hovedpunkterne og navnlig om alt det, der paa Finansloven udgør Striden mellem den nuværende Regering og det nuværende Regeringsystem og Venstre har der ikke været nogen Uenighed mellem det ærede Medlem og hans Venner og mig og dem, for hvem jeg nærmest fører Ordet. Det ærede Medlem har Betænkkeligheder paa Grund af Underhandlinger, som han mener ere i Gang,

og som ikke have Hjemmel i Grundloven. Naar det kan jo gerne være, at der er Medlemmer af dette Ting og Medlemmer af det andet Ting, som tale sammen. Ganske vist har det ikke nogen speciel Hjemmel i Grundloven, der findes ikke nogen Paragraf, der omtaler dette, at Medlemmer kunne forhandle indbyrdes, men jeg tror, at man der kan holde sig til den almindelige Regel, at hvad der ikke er forbudt, det er tilladt. (Udfordelse af Berg.) Det var det, det ærede Medlem havde imod; han forudsatte, at der blev drevet Underhandlinger. Dette minder mig om et Tilfælde, jeg havde ovre i min egen Valgkreds, jeg beklager, at det var der. Jeg traf en meget naiv Vælger, der talte med mig om Rigsdagens Lokaler, og hvorledes de vare indrettede, og det fremgik af Samtalen, at Manden troede ikke, at vi sad i en Sal og forhandlede, men at vi havde hver sit Kammer, hvor vi sad og skrev. Det var egentlig saaledes, det ærede Medlem vilde have det indrettet her som et Slags Cellerængsel, hvor hver sad i sin Celle, og det ærede Medlem vilde formodentlig have Nøglerne til Cellerne, saaledes at vi ikke kunde komme til at forhandle og ikke maatte tale sammen udenfor Cellerne. Nej, jeg kan sige det ærede Medlem, at Forhandling mellem Medlemmerne indbyrdes er noget, som enten det har Hjemmel i Grundloven eller ikke, er aldeles uundgaeligt, som altid har fundet Sted, og som altid vil finde Sted, og jeg tror ikke, der er noget Medlem her i Tinget, der vilde være uhykkeligere, hvis han ikke udenfor Salen maatte forhandle med andre, end det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg). Det er ikke deri, Forbrydelsen ligger. Men det ærede Medlem mener, at man underhandler om Ting, som der ikke bør underhandles om. Jeg er næsten bange for, at det er en uforsigtig Ytring, som jeg kom med forleden Dag, der har givet det ærede Medlem den Tro, at der f. Eks. underhandles om at gaa ind paa en Bevilling til det Fort, der bygges ude paa Middelgrunden, idet jeg nemlig under Forhandlingen med Justitsministeren kom til at sige, at han skulde anvende dette Middelgrundsfort til Desinfektion af kolerasyge, der muligvis kom til Byen. Maaske det ærede Medlem deraf slutter, at jeg og andre kunde have forhandlet med Justitsministeren om at bygge Middelgrundsfortet. Nej, jeg forsikrer det ærede Medlem for, at han kan nu tro om sine Kolleger her i Tinget, hvad han vil, men de ere ærlige Mænd, som staa paa det Standpunkt, hvorpaa de have staaet tidligere og som holde de Løfter, de have givet deres Vælgere.